

noget, som nogen troede skulle have stået der, i stedet for det, der står der. Det er sådan, at hvis vi gik hen og vedtog forslagene her – og det må vi jo håbe vi gør til sidst – er det op til ministeren at finde ud af at lave et forslag.

Det er jo tankevækkende, at vi ikke har sat det ind i vores forslag og sagt, at sådan vil vi have det. Nej, vi har sagt, at det må ministeren finde ud af. Det er ministeren, der må prøve at vurdere, hvad det rimelige antal kvadratmeter, man får tilladelse til, skal være.

Derfor synes jeg, det er lidt ærgerligt, at vi får den debat, og jeg vil gerne spørge, om De Radikale vil give tilsagn om, at de under udvalgsarbejdet vil prøve at arbejde konstruktivt for at få et forslag, vi kan samles om.

(Kort bemærkning).

Ulla Solvang (RV):

Jeg kan sige det på den måde, at vi gerne vil tage det op under redegørelsen om landdistrikterne. Hvis man kan blive enige om at lempe nogle ting dér, er vi ikke uvillige til det, men det skal så bare være bevist, at det er nødvendigt i forhold til den nuværende lovgivning.

Aage Brusgaard (FP):

Nu venter vi jo ikke et valg endnu, så vi må tage det lidt med ro.

Vi har tre forslag her, som vi behandler under ét. Det første, beslutningsforslag nr. B 131, drejer sig om, at vi skal have lov til at bygge lidt til i vores eksisterende landbrug derude, hvis de står tomme.

Det er sådan, at Fremskridtspartiet var det parti, der først fik indført i planloven – og det var allerede i 1980'erne – at vi måtte bruge eksisterende landbrugsbygninger til mindre erhverv, dog maksimum fem personer, stod der dengang. Så da planloven blev lavet om her i 1991-92, fik vi ordene »fem personer« slettet, og så fik vi yderligere tilføjet, at der godt måtte være en mindre tilbygning til lager, køkken, toilet osv.

Det er så derfor, miljøministeren kunne referere, at jeg har rost planloven, da den blev vedtaget. Der var forbedringer, helt klart, for hver gang Fremskridtspartiet har fingeren med i spillet, sker der jo noget, og det er derfor, vi i Jyllands-Posten kan se, at flugten fra landdistrikterne er slut. Det har haft en positiv indvirkning, at Fremskridtspartiet fik den passus ind.

Det er bare ikke nok, for – nu har jeg nævnt det før – hvis vi ikke havde haft Lego, havde vi

ingen Billund haft. Hvis vi ikke havde haft Grundfos, havde vi heller ikke haft Bjerringbro. Hvis vi ikke havde haft Danfoss, havde vi ikke haft Sønderborg. De er jo startet som små virksomheder, som skulle have mulighed for at accelerere.

Vi har tre vinduesfabrikker på Mors, de ligger alle tre i landzoner, alle tre er de startet i nedlagte landbrugsbygninger. I dag har de alle tre ca. 150 medarbejdere hver. Det skete i de år, jeg sad i amtsrådet, og det var en meget hård kamp, for at de kunne få lov til at bygge. Og det er korrekt, at sådan en som fru Anni Svanholt, som står dernede og ser så sød ud, stemte imod hver eneste gang.

Der har aldrig været klager fra naboerne, tværtimod. Vi fik det ene brev efter det andet fra naboer og beboerforeninger og brugsforening om, at de ønskede den tilbygning, og derfor fik de den selvfølgelig. Derfor har vi tre blomstrende dør- og vinduesfabrikker i det åbne land på Mors. De har hver 150 medarbejdere. Det er nemlig sådan nogle, der skal til, og det er derfor, vi ønsker, at der skal være mulighed for, at man kan få lov at bygge lidt til.

Det næste forslag, B 132, er om udnyttelse af overflødiggjorte landbrugsbygninger. Det ligner jo lidt det, vi havde så sent som i mandags, om Naturklagenævnet. Det er derfor, jeg er helt sikker på, at CD, hvis de havde haft en ordfører med i dag, ville være gået helhjertet ind for de tre forslag her.

Jeg havde også håbet, at når De Radikale udeblev i første runde, var det, fordi de var uenige med regeringen og derfor hellere ville holde sig lidt ude, men til min store skuffelse kom der så en ind. Men det var da en meget, meget blød formulering med positive tendenser, så jeg tror nok, vi får noget godt ud af det.

Men CD's hr. Svend Aage Jensen bragte et eksempel op i mandags, da vi behandlede Naturklagenævnet, og det var om en landbrugsbygning, der havde landbrugspligt – 2,7 ha med eksisterende boligareal på 157,5 m². Den nye bolig ønskedes på 85 m², man ville ikke ændre udseendet, og boligen ønskedes indrettet i en af længerne. Altså et helt klart ønske fra en borger, oven i købet fra en CD'er, og fra en kommune, men Naturklagenævnet stemte 4-4, og det var så formandens stemme, der gjorde, at denne mand fik nej. Det er sådan nogle ting, vi vil have ændret. Nu er dette bare et enkelt eksempel, men dem har vi selvfølgelig tonsvis af om året.